

За състоянието на Съюза: Въпроси и отговори относно Плана за постигане на целта за климата до 2030 г.

Брюксел, 17 септември 2020 г.

STATE OF THE UNION 2020

1. Кои са основните елементи на предложението на Комисията и какви са следващите стъпки?

Днес Комисията представи своя План за постигане на целта за климата до 2030 г., който се състои от: съобщение: Засилване на европейската амбиция в областта на климата за 2030 г.; придружаваща оценка на въздействието; оценка на националните планове в областта на енергетиката и климата в целия ЕС; изменено предложение на проекта за Европейски законодателен акт за климата, което включва новата цел за намаляване на емисиите до 2030 г.

В днешното съобщение се предлага общоевропейска цел за намаляване на нетните емисии на парникови газове (ПГ) с най-малко 55 % до 2030 г. в сравнение с нивата от 1990 г. Тази цел поставя ЕС на балансиран път за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г. Предложението на Комисията се основава на задълбочена оценка на въздействието и потвърждава, че намаляването на емисиите с най-малко 55 % до 2030 г. е реалистичен и постижим план за действие.

Постигането на тази повишена амбиция в областта на климата ще изисква увеличаване на инвестициите, което ще доведе до екологосъобразно възстановяване от текущата криза, породена от пандемията от COVID-19. В този контекст икономическият отговор на Европа на COVID-19 предлага уникална възможност за ускоряване на прехода към неутрална по отношение на климата икономика.

Съобщението предвижда редица действия във всички сектори на икономиката за постигане на тази по-амбициозна траектория за декарбонизация. В него се описва кои законодателни актове Комисията смята да преразгледа, за да постигне това повишено ниво на амбиция: [Директивата за схемата за търговия с емисии](#), [Регламентът за разпределяне на усилията](#), [Регламентът относно земеползването, промените в земеползването и горското стопанство](#), [Директивата за енергийната ефективност](#), [Директивата за енергията от възобновяеми източници](#) и [Регламентът за стандартите за емисиите на CO₂ от леките и лекотоварните автомобили](#). След широка обществена консултация и задълбочени оценки на въздействието Комисията ще представи съответните законодателни предложения до юни 2021 г.

Други законодателни актове, които постепенно ще бъдат преразгледани, включват [Директивата относно енергийните характеристики на сградите](#) и [Директивата за екопроектирането](#), актовете, подкрепящи изграждането на необходимата инфраструктура, например [Регламента за трансевропейската енергийна инфраструктура \(TEN-E\)](#), [Регламента за развитието на трансевропейската транспортна мрежа \(TEN-T\)](#) и [Директивата за инфраструктурата за алтернативни горива](#), както и [Регламента относно управлението на Енергийния съюз и действията в областта на климата](#).

Съобщението и предложението за повишаване на целта за 2030 г. до най-малко 55 % подготвят почвата за провеждането на открит дебат през есента на 2020 г. относно повишаването на национално определения принос на ЕС (НОП) съгласно Парижкото споразумение до края на 2020 г. Своевременното приемане на новата цел ще позволи на ЕС да представи повишеното си ниво на амбиция на международните партньори достатъчно време преди конференцията на ООН по изменението на климата (COP26) през 2021 г. в Глазгоу и да вдигне летвата за другите страни.

Днес Комисията също така представи преразгледано законодателно предложение за включване на тази цел за 2030 г. в [Европейския законодателен акт за климата](#), който цели да определи дългосрочната посока на развитие за политиките на ЕС в областта на климата, като предвиди правно задължение за ЕС да постигне неутралност по отношение на климата до 2050 г.

2. Защо предлагате по-високи цели за намаляване на емисиите за 2030 г.?

Кризата на климата остава най-мощното предизвикателство за нашето време. Изтеклите пет години бяха най-топлите, откакто се води статистика за температурите. През 2019 г. средната температура в световен мащаб се е повишила с 1,1°C над равнищата от прединдустриалния период. Последниците от глобалното затопляне са неоспорими — зачестяват сушиите, бурите и други екстремни метеорологични явления. Трябва да предприемем спешни и устойчиви действия за опазване на здравето, просперитета и благосъстоянието на хората в Европа и по целия свят. Гражданите на ЕС са все по-разтревожени, и с основание. Девет от всеки десет считат изменението на климата за сериозен проблем. ЕС е начело на световната борба с изменението на климата и Комисията е решена да предприеме по-нататъшни действия сега.

Действащите в момента политики няма да доведат до постигане на балансиран път към неутралност по отношение на климата до 2050 г. и ще породят необходимост от ускоряване на годишните намаления след 2030 г. Подобен бърз преход може да се окаже нереалистичен за някои сектори, и особено за промишлените отрасли, които се нуждаят от много време за пренастройване. Настоящите цели означават, че ще постигнем само 60 % намаление до 2050 г. Съществуващите политики също така не осигуряват необходимата предвидимост за инвеститорите във връзка със средносрочните и дългосрочните цели и създават риск от блокиране на активи и ненужно обвързване с високи въглеродни емисии.

Като напреднала икономика с доказани успехи в прилагането на амбициозната политика в областта на климата, ЕС играе важна роля за въздействие върху световните тенденции при емисиите на ПГ. Повишаването на амбициите на ЕС от настоящото им ниво до 55 % през следващите десет години е значително увеличаване на национално определения принос на ЕС съгласно Парижкото споразумение и диктува условията на предстоящите преговори в рамките на ООН по въпросите на климата през 2021 г., с което подчертава водещата роля на ЕС в световен мащаб.

3. Какви са икономическите и социалните последици от това повишено ниво на амбиция?

През последните три десетилетия ЕС успя да отдели емисиите от икономическия растеж — между 1990 и 2019 г. емисиите на парникови газове са намалели с 25 %, докато БВП е нараснал с 62 %. Икономическото възстановяване от пандемията от COVID-19 изисква огромен тласък на инвестициите, и ако той бъде постигнат съгласувано с увеличеното ниво на амбиция в областта на климата, това ще осигури краткосрочен икономически стимул, който може да способства за дългосрочен устойчив растеж.

Ако се обвърже с използването на приходите от ценообразуването на въглеродни емисии за намаляване на други изкривяващи пазара данъци, до 2030 г. инвестиционният стимул може да донесе ръст на БВП до 0,5 %. При сегашните обстоятелства, когато икономиката функционира под потенциалното си производство поради здравната криза, предизвикана от COVID-19, необходимият тласък за инвестициите за постигане на по-високо ниво на амбиция в областта на климата може да осигури така необходимите стимули за икономиката. В сила е и обратното — инвестирането във връщане към обичайната практика може да осигури стимул за краткосрочен растеж, но да породри риск от блокиране на активи, тъй като не преодолява предизвикателството на изменението на климата и по този начин поражда необходимост от по-високи допълнителни инвестиции на по-късен етап. Пандемията вече ускори отказа от изкопаемите горива.

Определянето на цена на емисиите на ПГ, например чрез разширяване на използването на търговията с емисии, води до подобряване на макроикономическите резултати. То не само предоставя икономически стимули за ефективно намаляване на разходите за емисии, но също така генерира приходи, които могат да бъдат използвани за намаляване на данъчното облагане на труда, за капиталови инвестиции и за подпомагане на домакинствата с ниски доходи. Разходите за отопление в домакинствата с ниски доходи са сравнително по-голям товар, отколкото при домакинствата с по-високи доходи, а домакинствата с ниски доходи по-често използват по-замърсяващи горива като въглищата. Социалната политика и санирането на сгради ще спомогнат да се държи под контрол въздействието върху сметките за отопление и електричество.

С благоприятстващи развитието политики ние обръщаме особено внимание на подкрепата за най-уязвимите групи в нашето общество по време на този преход, за да гарантираме, че никой не е изоставен. NextGenerationEU и многогодишната финансова рамка за периода 2021—2027 г., от която поне 30 % следва да бъдат заделени за разходи, свързани с климата, предвиждат редица инструменти за справяне с тази ситуация, например Механизма за справедлив преход и обвързания с него Фонд за справедлив преход, който ще подпомага регионите с високо потребление на въглища и високи въглеродни емисии. Вълната на саниране ще помогне на най-уязвимите домакинства и на лицата, застрашени от енергийна бедност, да се възползват от жилища с по-висока енергийна ефективност.

4. Какви са нуждите от инвестиции?

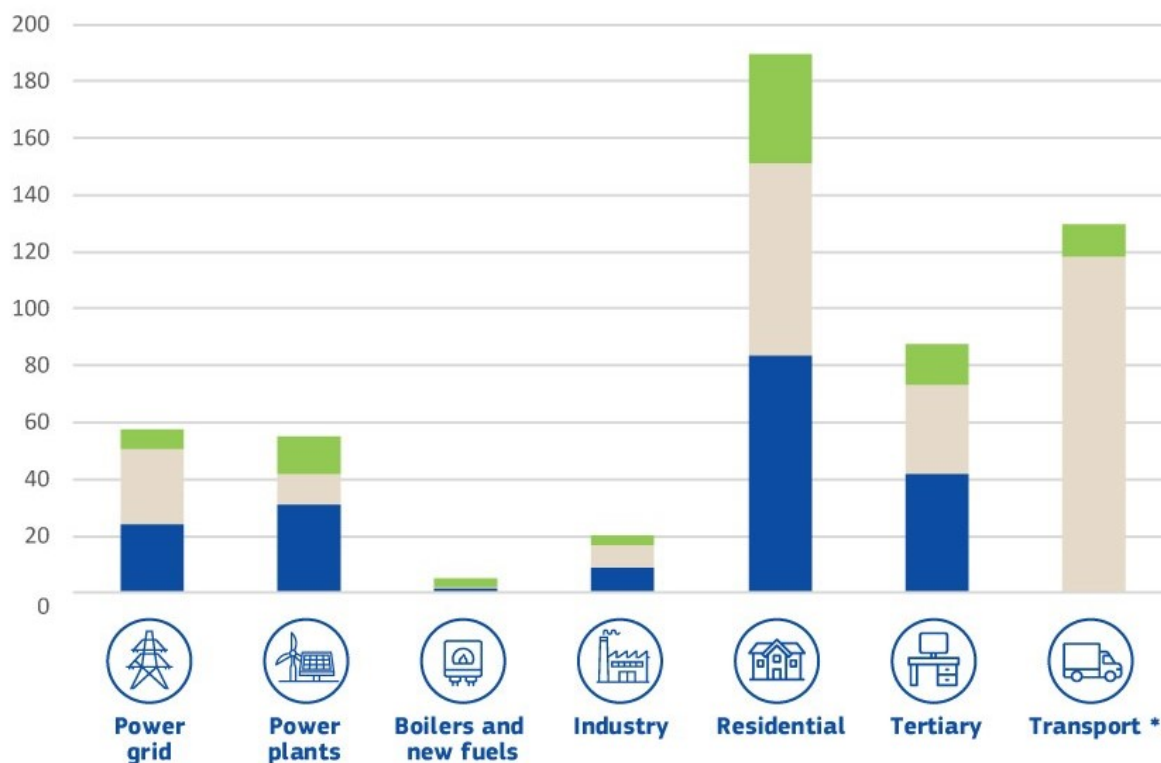
Намаляването на емисиите на ПГ с най-малко 55 % до 2030 г. ще изисква значителни допълнителни

инвестиции за декарбонизирането на производството на електроенергия, промишлеността и транспорта, както и за подобряването на енергийната ефективност на сградите. В крайна сметка това ще намали разходите за гориво и зависимостта от вноса на изкопаеми горива и ще подобри енергийната сигурност на ЕС.

Според оценките при цел от 55 % намаление на емисиите на ПГ, годишните инвестиции в енергийната система през следващото десетилетие (2021—2030 г.) ще трябва да бъдат с около 350 млрд. евро повече от направените през предходното (2011—2020 г.). Това се дължи главно на новите мощности и междусистемни връзки, включително подмяната на стари електроцентрали и промишлени инсталации, които са достигнали до края на икономическия си живот, и санирането на сгради. Това равнище на инвестиции може да осигури така необходимия стимул за насърчаване на трайното възстановяване от кризата, предизвикана от COVID-19, и да донесе ползи за нашата икономика и нашите граждани. Насочването на средства към подходящи инвестиции е по-важно от всякога в настоящия контекст и нашите икономики не могат да си позволят да инвестират в активи, които в близко бъдеще може да се окажат морално остарели.

В перспектива това означава, че с NextGenerationEU и следващия многогодишен бюджет, ЕС ще изразходва 1,8 трилиона евро в помощ на възстановяването на икономиката от щетите, нанесени от пандемията от коронавирус, а 30 % от тях следва да бъдат изразходвани в подкрепа на нашите цели в областта на климата.

Средни годишни инвестиции за периода 2011—2020 г. и допълнителни за 2021—2030 г. съгласно съществуващите политики и за постигане на намаление на емисиите на парникови газове с 55 % — в милиарди евро (2015 г.)

* За транспорта са показани само допълнителните инвестиции

	Допълнителни за постигането на намаление на емисиите на парникови газове с 55 %, 2021—2030 г.
	Допълнителни съгласно настоящите политики за 2030 г. през 2021—2030 г. в сравнение с 2011—2020 г.
	Исторически годишни инвестиции в енергийната система за периода 2011—2020 г.

5. Какви други ползи могат да се очакват?

Активизирането на действията в областта на климата подобрява качеството на въздуха, което ще бъде от особена полза за гражданите в редица държави членки от Централна и Източна Европа. В съчетание със съществуващата политика за чист въздух, намаляването на емисиите на ПГ с 55 % би

намалило замърсяването на въздуха с 60 % до 2030 г. в сравнение с 2015 г. Това значително ще подобри общото здравословно състояние на европейците и ще намали вредите за здравето с равностойността на поне 110 млрд. евро в сравнение с нивата от 2015 г. По-енергичните действия в областта на климата сами по себе си биха намалили разходите за контрол над замърсяването на въздуха с най-малко 5 млрд. евро, а площта на ЕС, засегната от повишаването на киселинното съдържание, ще се свие с почти 10 %.

ЕС е зависим от внос за енергийните си нужди и разходите за внос на изкопаеми горива понастоящем възлизат на около 2 % от БВП. Ускоряването на прехода в областта на климата и енергетиката ще даде възможност на ЕС да намали значително разходите за гориво и вноса, с което да подобри търговския баланс и да освободи ресурси за други цели. Намалването на емисиите на ПГ с 55 % до 2030 г. би означавало, че обемът на вноса на изкопаеми горива ще отбележи спад с над 25 % в сравнение с нивата от 2015 г. Следователно постигането на неутралност по отношение на климата до 2050 г. ще доведе до спестявания в размер на 100 млрд. евро през следващото десетилетие и до 3 трилиона евро до 2050 г.

Изменението на климата е пряк фактор за загубата на биологично разнообразие. Ограничаването на изменението на климата е от ключово значение за опазването на биологичното разнообразие в световен мащаб. Действията за увеличаване на поглъщанията в резултат на земеползването, например възстановяването на влажни зони и торфища, както и на горите, може да допринесат за спиране на загубата на биологично разнообразие в Европа. С разработването на инициативата на ЕС за улавяне на въглероден диоксид в земеделското стопанство ще получат възможност за нова икономическа дейност за улавяне на въглерод.

6. Какво е въздействието на този план на равнището на държавите членки и какви мерки се предлагат за най-засегнатите от увеличената цел региони?

На настоящия етап въздействията са оценени единствено на равнището на ЕС. Макроикономическото въздействие на равнището на държавите членки донякъде ще варира, тъй като те имат различни отправни точки по пътя към неутралност по отношение на климата, както и с различен секторен състав на профилите на емисиите. Затова справедливият преход е крайъгълният камък на Зеления пакт.

Държавите членки ще се възползват от важни инструменти на равнището на ЕС за преодоляване на всички предизвикателства, пред които може да се изправят. Предложената многогодишна финансова рамка на ЕС за периода 2021—2027 г. и NextGenerationEU заделят най-малко 30 % от средствата за разходи, свързани с изменението на климата, което ще изисква 100 % от финансирането да отговаря на целите на Парижкото споразумение.

Сред примерите за конкретни инструменти, гарантиращи справедлив преход, са Планът за инвестиции във връзка с Европейския зелен пакт и Механизмът за справедлив преход, включително Фонда за справедлив преход — те обръщат специално внимание на регионите със сектори с висок въглероден интензитет, които съответно са най-силно засегнати от прехода към неутрална по отношение на климата икономика. Модернизационният фонд също така ще подпомогне инвестициите в енергийния преход в държавите членки с най-ниски доходи.

Освен това е необходимо националните планове за възстановяване и устойчивост, както и разходите на фондовете за възстановяване, да са изцяло съобразени с прехода към екологична и цифрова икономика. Интелигентното усвояване на тези средства може да доведе до значителни инвестиции от частния сектор.

Съществуващото законодателство в областта на климата също предвижда преразпределение. В него са включени диференцираните цели в РПУ за държавите членки, разпределянето на квотите по СТЕ на ЕС чрез търг и Модернизационния фонд, който се съсредоточава върху инвестиции в модернизирани икономика и насърчаването на справедливия преход в десет държави членки с по-ниски доходи.

През юни 2021 г. ще бъдат представени законодателни предложения за актуализиране на законодателната рамка в областта на климата. Като част от този процес Комисията ще разгледа въздействията на равнището на държавите членки и свързаните с разпределянето въпроси. Важен аспект в този контекст ще бъде начинът на разпределяне между държавите членки на приходите от ценообразуването на въглеродните емисии като собствени ресурси.

7. Как ще се въведе в законодателството в областта на климата намалването на емисиите с 55 %?

Настоящото законодателство в областта на климата има за цел до 2030 г. да постигне намаление с най-малко 40 % на емисиите на парникови газове спрямо 1990 г. Предвижда се до 2030 г. схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ на ЕС) и Регламентът за разпределяне на усилията, в съчетание с целта за 32 % дял на енергията от възобновяеми източници и целта за енергийна ефективност от 32,5 %, да намалят емисиите с около 45 %. Като се включат поглъщанията от земеползването,

промените в земеползването и горското стопанство, предвижда се нетните емисии да намаляят с около 47 % до 2030 г. в сравнение с нивата от 1990 г. Тези законодателни актове ще трябва да бъдат актуализирани, за да отразяват целта за намаляване на емисиите с 55 % до 2030 г., като се включат всички емисии и поглъщания.

СТЕ на ЕС се е доказала като ефективен инструмент за намаляване на емисиите на парникови газове. Очевидно е, че когато цената на въглерода е достатъчно стабилна, тя се превръща в значим фактор за незабавна промяна и ясен сигнал за нисковъглеродни инвестиции. По този начин тя допринася решително за внедряването на технологии за енергия от възобновяеми източници и за енергийна ефективност.

Може да се разработи разширена СТЕ на ЕС, която да включва автомобилния транспорт и сградите, като евентуално с течение на времето да обхване всички видове употреба на изгорени изкопаеми горива. Емисиите от морския сектор ще бъдат обхванати от СТЕ на ЕС, като се вземе предвид настоящата система за наблюдение. Също така ще е необходимо да се преразгледа горната граница в СТЕ на ЕС и нейната ежегодна траектория на намаление (коефициент на линейно намаление).

Решението за начина на включване на секторите на въздухоплаването и корабоплаването на СТЕ на ЕС ще зависи от резултатите от бъдещите оценки на въздействието предвид напредъка в работата на Международната морска организация (ИМО) и Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО), например по Схемата за компенсиране и намаляване на въглеродните емисии в международното въздухоплаване (CORSIA).

Регламентът за разпределяне на усилията (PPU), с който се определят национални цели за намаляване на емисиите на ПГ в секторите, които понастоящем са извън СТЕ на ЕС, ще бъде преразгледан. Разширяването на обхвата на СТЕ на ЕС може да доведе до припокриване с PPU. Комисията ще разгледа въпроса допълнително.

Целта за намаляване на емисиите на ПГ за всички сектори на икономиката ще включва изцяло емисиите и поглъщанията от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство, както са докладвани в инвентаризацията на ЕС. В тази връзка законодателството в областта на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС) ще бъде преразгледано и ще продължи да определя минимални изисквания за земеползването в ЕС, с които ще се задава минималното ниво на амбиция.

Търговията с емисии от автомобилния транспорт има предимството да държи емисиите от всички превозни средства под горната граница и същевременно да стимулира промяна в поведението с трайни последици за решенията за мобилност чрез ценови сигнал. В същото време стандартите за емисиите на CO₂ за автомобили са основният фактор за осигуряването на доставките на модерни и иновативни чисти автомобили, включително електрически автомобили. За да се осигури ясен път към мобилност с нулеви емисии, стандартите за емисиите на CO₂ за леките и лекотоварните автомобили ще бъдат преразгледани и засилени.

ЕС ще продължи да прилага дипломатия в областта на екологията, климата и енергетиката — както и пълния спектър на инструментите за външна политика — за повишаване на нивото на амбиция на неговите партньори и ускоряване на глобалния преход към неутралност по отношение на климата. При липсата на сравнимо увеличение на амбициите при нашите партньори, докато ЕС увеличава амбициите в областта на климата, за определени сектори Комисията ще предложи механизъм за корекция на въглеродните емисии на границите, в съответствие с правилата на СТО, за да се намали рискът от изместване на въглеродни емисии.

8. Защо Комисията не предлага на държавите членки индивидуални цели за намаляване на емисиите?

Задължителните национални цели за намаляване на емисиите на парникови газове за периода 2021—2030 г. са определени в Регламента за разпределяне на усилията. Те се отнасят за секторите извън СТЕ, като сгради, селско стопанство, отпадъци и транспорт (с изключение на авиацията и международното корабоплаване). Въвеждането на търговия с емисии за значителен дял от съществуващите сектори по PPU, които Комисията ще разгледа, ще окаже влияние върху този регламент.

При разработването на различните инициативи за секторни политики, планирани за юни 2021, Комисията ще проведе допълнителни консултации относно различните варианти. Този анализ в секторните оценки на въздействието ще се задълбочи, в т.ч. специфичния анализ по държави членки с оглед на опасенията във връзка с разпределението и справедливостта.

9. Каква е ролята на секторите на селското стопанство и земеползването за постигане на увеличената амбиция в областта на климата?

Като източник на емисии от азотен оксид и емисии на метан, секторите на селското стопанството, земеползването, промените в земеползването и горското стопанство са от изключително значение за

постигането на общата цел за нетни нулеви емисии на парникови газове до 2050 г. Същевременно този сектор играе важна роля за съхранението на въглерода. С интелигентно сътрудничество между земеделските стопани, използване на технологии като прецизно земеделие и с подкрепа за инвестициите, консултациите и иновациите, тези сектори вече могат да станат неутрални по отношение на климата и до 2035 г. да започнат да генерират поглъщания на въглерод. Това не само представлява бизнес възможност за земеделските стопани, а и действия като залесяване, възстановяване на влажни зони, торфища и земи с влошено качество са благоприятни и за биологичното разнообразие. В съобщението се разглежда начинът, по който действащият Регламент относно земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС) може да допринесе за разширяване на поглъщането в резултат от земеползване.

Освен това секторите на селското и горското стопанство са важен източник на суровини за биоикономиката, материалите, строителния сектор и биоенергетиката, което позволява на останалите сектори да намалят своите емисии. Това следва да се направи по устойчив начин и да не се разчита на неустойчиво засилване на дърводобива.

10. Какви са последиците от този план за нашата енергийна система?

Постигането на най-малко 55 % намаление на емисиите на парникови газове до 2030 г. изисква увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници с 38—40 % от брутното крайно потребление. Енергетиката ще продължи да се отказва от изкопаемите горива, които ще генерират по-малко от 20 % от електроенергията в ЕС през 2030 г., а две трети от нея ще се осигуряват от възобновяеми източници. Извършената от Комисията оценка на въздействието показва, че крайното и първичното потребление на енергия ще спаднат още до 2030 г. и ще постигнат икономии от енергийна ефективност от 36—37 %.

При отоплението и охлаждането възобновяемите източници на енергия ще постигнат проникване от около 40 % през 2030 г., основно чрез преминаване към възобновяеми решения за отопление, от които най-бързо разрастващото се решение са термопомпите. Ще расте енергийната ефективност на сградите, които ще разчитат в по-малка степен на изкопаеми горива за отопление и охлаждане. В резултат на това до 2030 г. емисиите от сгради ще спаднат с около 60 % спрямо 2015 г.

Възобновяемите източници на енергия в транспортния сектор, според изчисленията в Директивата за енергията от възобновяеми източници, ще достигнат около 24 %, чрез по-нататъшно разработване и внедряване на електрически автомобили, биогорива от ново поколение и други възобновяеми и нисковъглеродни горива. Същевременно преразгледаните стандарти за емисиите на CO₂ от леки и лекотоварни автомобили ще гарантират наличието на достатъчно чисти автомобили на пазара. Подкрепата за този преход ще изисква съответно изграждане на инфраструктура за зареждане с електричество и горива до 2030 г. Като част от Зеления пакт Комисията иска да инсталира 1 милион нови зарядни станции в целия Европейски съюз.

11. Каква е ролята на енергийните цели и законодателството в областта на енергетиката? Ще бъде ли преразгледано законодателството в областта на енергетиката и кога?

Директивата за енергийната ефективност, Директивата за енергията от възобновяеми източници и Регламентът относно управлението на енергийния съюз и действията в областта на климата са ключови законодателни актове за прилагане на увеличена цел за намаляване на емисиите на ПГ с 55 %, заедно с Директивата относно енергийните характеристики на сградите (ДЕХС) и законодателството в областта на продуктите (Директивата за екопроектирането и регламентите за възобновяемата енергия и за етикетиранието на гуми). Директивата за енергийната ефективност и Директивата за енергията от възобновяеми източници ще бъдат преразгледани до юни 2021 г.

Постигането на съществуващите цели на ЕС за възобновяема енергия и енергийна ефективност през 2030 г., възлизащи най-малко на съответно 32 % и 32,5 %, ще доведе до надхвърляне на настоящата цел за намаляване на емисиите на парникови газове с 40 %. Но за да се осигури достатъчен принос за целта от 55 %, политиките за енергията от възобновяеми източници и за енергийна ефективност ще трябва да бъдат подсилени и укрепени от нови инициативи, например предстоящата Стратегия за вълната на саниране и възобновяемите енергийни източници от инсталации в морето. Преразглеждането на съответното законодателство може да включва увеличаване на целите на ЕС за възобновяема енергия и енергийна ефективност.

12. Как допринасят държавите членки за целта на ЕС за 2030 г. и екологосъобразното възстановяване, чрез своите национални планове в областта на енергетиката и климата?

Държавите членки представиха своя принос към целите на ЕС за климата и енергетиката в своите национални планове в областта на енергетиката и климата. Тези планове съдържат преглед на подхода на държавите членки към първия етап на прехода им към неутралност по отношение на климата и към следващите им стъпки през периода 2021—2030 г. в следните пет области: декарбонизация, енергийна ефективност, енергийна сигурност, вътрешен енергиен пазар, научни

изследвания и иновации и конкурентоспособност.

Първата основна констатация от оценката на равнището на ЕС, приета заедно с Плана за постигане на целта за климата до 2030 г., е, че държавите членки ускоряват прехода в областта на енергетиката и климата. Плановете показват, че почти всички държави членки постепенно преустановяват използването на въглища или са определили дата за преустановяването му. Предвижда се използването на въглища да спадне със 70 % спрямо 2015 г., а електроенергията от възобновяеми източници се очаква до 2030 г. да достигне 60 % от произведената електроенергия. Положителните пазарни и инвестиционни тенденции ще трябва да бъдат съпътствани от нарастващи усилия за постепенно премахване на субсидиите за изкопаеми горива, както вече беше препоръчано от Комисията през 2019 г.

Държавите членки са на път да надхвърлят настоящата цел на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове с 40 % до 2030 г., спрямо нивата от 1990 г. Оценката показва, че при съществуващите и планираните мерки в националните планове в областта на енергетиката и климата, настоящите цели за 2030 г. ще бъдат надхвърлени. Делът на енергията от възобновяеми източници през 2030 г. може да достигне 33,1—33,7 %, което надхвърля настоящата цел за най-малко 32 % през 2030 г. Настоящите национални планове обаче продължават да показват разминаване в равнището на амбиция по отношение на енергийната ефективност, възлизащо на 2,8 % от първичното и 3,1 % от крайното потребление на енергия. Плановете все още не отделят достатъчно внимание на нуждите от научни изследвания и иновации, за да се постигнат целите в областта на климата и енергетиката. Плановете ще продължат да се изменят, като следващото официално преразглеждане е предвидено за 2023 г.

Националните планове в областта на енергетиката и климата представляват също така и планове за екологосъобразни възстановяване и преход. Плановете за възстановяване и устойчивост, както и плановете за справедлив преход, които държавите членки изготвят, за да се възползват от наскоро създадените механизми на ЕС за финансиране, трябва да съответстват на националните планове в областта на енергетиката и климата. В плановете се набелязват области, които могат да допринесат за предварителни инвестиции, като енергийна ефективност, саниране на сгради, внедряване на възобновяеми източници на енергия, устойчива мобилност, модернизиране на електрическите мрежи и насърчаване на иновациите.

Оценката на националните планове ще бъде в основата на насоките на Комисията за изготвяне от държавите членки на национални планове за възстановяване и устойчивост. В оценката се посочват добри примери за проекти и технологични области, като възобновяеми източници на водород и акумулатори, за които инвестициите в държавите членки растат.

Днешната оценка в целия ЕС ще бъде допълнена с 27 отделни оценки, които ще бъдат приети през октомври заедно с доклада за състоянието на енергийния съюз. Тези оценки ще съдържат конкретни насоки за всяка държава членка, включващи и размера на инвестициите и необходимите реформи за разгръщане на потенциала на прехода към чиста енергия.

За повече информация:

[Съобщение за медиите \(IP/20/1599\)](#)

QANDA/20/1598

Лица за контакти с медиите:

[Tim McPHIE](#) (+ 32 2 295 86 02)

[Lynn RIETDORF](#) (+32 2 297 49 59)

[Ana CRESPO PARRONDO](#) (+32 2 298 13 25)

Въпроси на граждани: [Europe Direct](#) на телефон [00 800 67 89 10 11](#) или на електронния адрес [на информационната служба](#)